

లోకం శోకసముద్రంలా ఉంది భీమారావుకి. అందులో తను మునుగుతాడా తేలుతాడో అన్నది కాలమే నిర్ణయించాలి. ఇంకా పది రోజులే గడువుంది. సుకుమారి గుర్తుకు వస్తే చాలు, గుండె లటుక్కున లడ్డుండలా ఎగిరి గొంతులో కూర్చుంటుంది. కష్టం మీద దిగమింగి ఎలాగో తమాయించుకున్నాడు.

ఆఫీసుపని చెయ్యబుద్ధి కావడం లేదు. కనీసం తన గోడు వినేవాడు దొరికినా కొంతనయం. ఆప్తమిత్రుడు సుబ్బుగాడు గుర్తొచ్చాడు భీముడికి. వాడి ఆఫీసు చాలా దగ్గరే. వెంటనే ఫైలు మూసి బయల్దేరాడు.

‘అమ్మయ్య! వీడికోసం ఎన్ని కేంటీన్లు, హోటళ్లు, స్వీటు షాపులు గాలించాలో అని భయపడ్డాను. సీట్లోనే ఉన్నాడు వెధవ’ ఆనందంగా అనుకున్నాడు.

అయితే

సుబ్బారావు
సీట్లో
ఉన్నమాట
నిజమే గానీ
యమా బిజీగా
ఉన్నాడు... పని

చేస్తూ కాదు గుడ్డు
మిటకరించి నోరు తెరిచి
మధ్యమధ్య లొట్టలేస్తూ అదే

పనిగా తెగచూస్తున్నాడు. ఎదుటి వేపు. రకరకాలుగా ఏంగిల్స్
మారుస్తున్నాడు. అయితే చూపుల్లో మాత్రం మార్పులేదు.

భీమారావుకి అర్థంకాలేదు సుబ్బు అంతలా ఎవర్ని చూస్తున్నాడో. ఎదురుగా చూస్తే పాపాయమ్మ సీరియస్ గా టిఫిన్ తింటుంది, గంగాళం సైజు డబ్బా లోంచి తీసుకొని. గతుక్కుమన్నాడు భీమారావు. ఆవిడ వయసు యాభై దాటింది. మనిషి సూర్యకాంతం టైపు. కొంతతీసి ఆవిణ్ణి గాని వీడు.... ‘భీభీ!! వెధవకి సిగ్గులేదు. ఆవిడగానీ వీడి వెర్రి చూపుల్ని గమనించినదో పట్టుకొని చితక్కొట్టి చింతకాయ పచ్చడిచెయ్యడం ఖాయం!’ కంగారుగా అనుకున్నాడు.

“సుబ్బూ... ఒరేయ్ సుబ్బిగా...!” గట్టిగా పిలిచాడు.

సుబ్బు వలకలేదు. చూప మరల్చలేదు. లొట్టలించా కంటిన్యూ అవుతూనే ఉన్నాయి.

అలా కాదని వక్కనే ఉన్న రుళ్లకర్రని అందుకొని గట్టిగా ఒక్కటిచ్చుకున్నాడు. అంకుశం పోటు తిన్న ఏనుగులా మూలిగి భీముణ్ణి చూశాడు సుబ్బు.

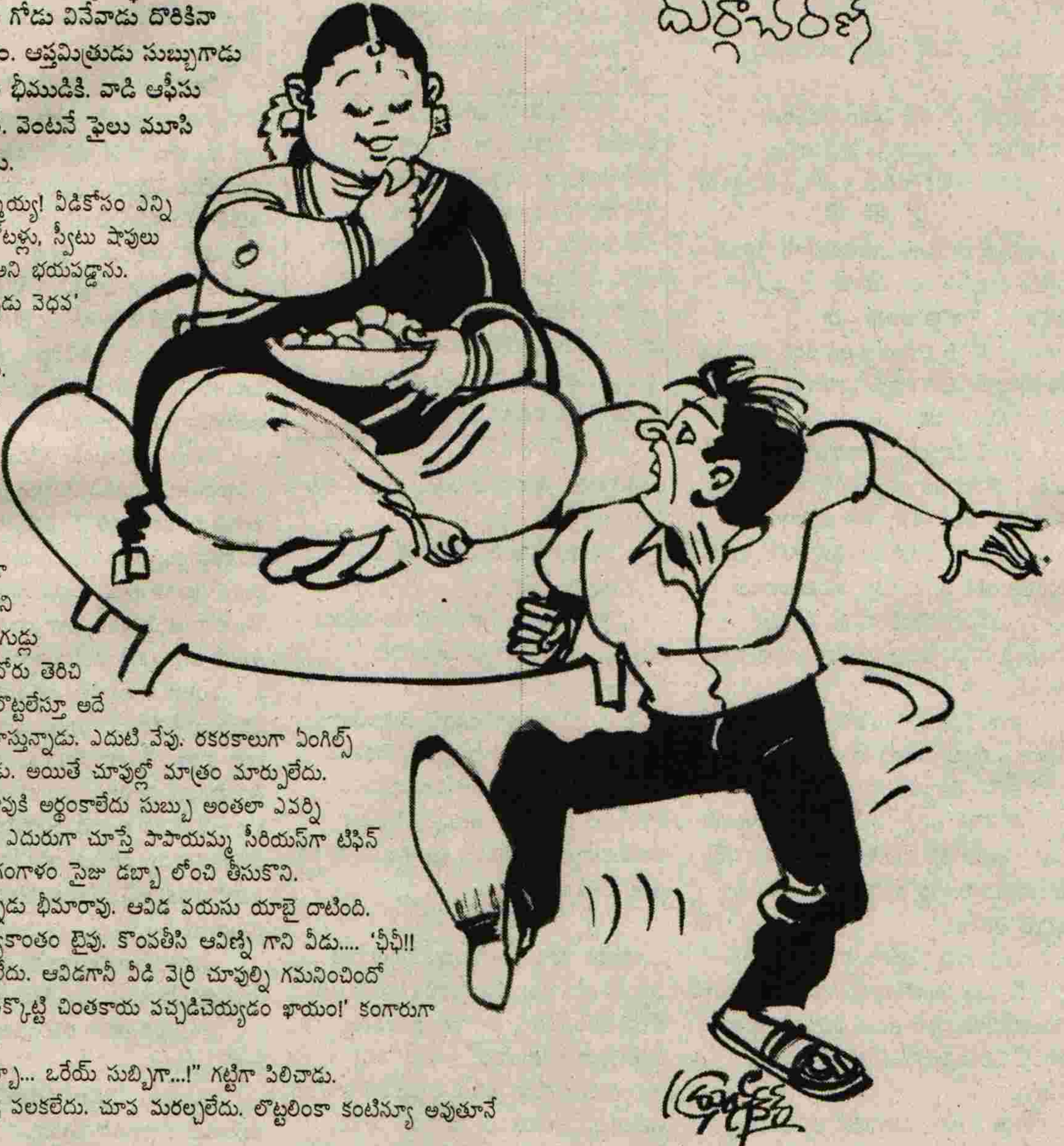
వెంటనే “ఎప్పుడొచ్చావురా భీమూ... పద, కేంటీన్ కెళ్లాం” అన్నాడు ఆనందంగా.

కేంటీనుకి వీడితో.. ఇంకా నయం.. నెల జీతం హష్ కాకీ అయిపోదా? “అబ్బే! వద్దురా. నాకు ఆకలిగా లేదు” అనేశాడు.

“ఒరేయ్ వీనాసి వెధవా! జాయినింగు పార్టీ అడిగితేనే జీళ్లు కొనిచ్చినవాడివి. నీ సంగతి నాకు తెలీదూ. బిల్లు నేనిస్తాగానీ పద వేషాలెయ్యక” అంటూ సీట్లోంచి లేచాడు సుబ్బు.

వెళ్ళిగాల

దుర్గపరత్

"అది సరేగాని సుబ్బూ, పాపాయమ్మని ఎందుకురా అంతలా లోటలేస్తూ చూస్తున్నావు?" దారిలో రహస్యంగా అడిగాడు భీముడు.

"ఛీ!" సిగ్గువడ్డాడు సుబ్బూ, "అది అవిడని చూడడం కాదురా, అవిడ ఏం తింటుందా అని చూశా. ఎంతసేపు బ్రై చేసినా అదేంటో తెలీలేదు. వాసన మాత్రం అదిరిపోయిందనుకో"

తన్మయంగా చెప్పాడు మరోసారి లోటలేస్తూ.

"ఛీ! నీ తిండి పిచ్చి తగలెయ్య! అసలు నిన్ను కాదు. నిన్నిలా బకాసురుడి బాబులా తయారుచేసి దేశం మీది కొదిలేసి పోయిందే మీ బామ్మ, అవిడ ననాలి! తిండి మీద చూపించిన ఇంట్రెస్టులో వెయ్యో వంతు పెళ్లి మీద చూపించురా బడుద్దామీ!"

"అబ్బ, సరేరా. నీకన్నా ఆరేళ్లేగా నేను పెద్ద! అవును గానీ భీవుడూ. తెగులు తగిలిన కోడిలా అంత డల్గా ఉన్నావేంరా?" ఆప్యాయంగా అడిగాడు టేబుల్ నిండా పేర్చుకున్న టిఫిన్ ప్లేటు మీద మెరపుదాడి ప్రారంభించబోతూ.

తన బాధని మిత్రుడు పట్టించుకున్నాడన్న ఆనందంలో ఉవమానాల గురించి అట్టే పట్టించుకోలేదు భీవుడు.

వెంటనే సీను మారిపోయింది. పరిసరాలన్నీ రెహమాన్ టైపులో విషాదసంగీతాన్ని ఆలపించడం మొదలెట్టాయి డీటీఎస్ ఎఫెక్ట్తో. గీతాంజలి సినిమాలో నాగార్జున లాంటి ఎక్స్ ప్రెషనిస్తూ, చేతుల్లోకి తలవేలాడేసి, టేబుల్ మీదికి ఒరిగాడు భీముడు. జేబులోంచి రుమాలు తీసి ముక్కు....

జరగబోయే ప్రమాదాన్ని గుర్తించి ఎలర్ట్ యిపోయాడు సుబ్బూ. మెరపువేగంతో అమాంతం టేబుల్ ని వక్కకి లాగేశాడు. "ఒరేయ్ భీవుడా! నా తిండి పూర్తయేదాకా నువ్వు ఏడుపు మూడ్ లోకి వెళ్లావని మాటియ్యి" అన్నాడు ఎందుకేనా మంచిదని.

బిల్లు స్వయంగా ఓనరే తెచ్చి ఇచ్చాడు భక్తిగా. సు బ్బువుణ్యమా అని అతను త్వరలోనే ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ పెట్టబోతున్నాడు మరి.

"ఇప్పుడు చెప్పరా నీ సోదీ" అంటూ వెనక్కి చేరబడ్డాడు సుబ్బూ. మళ్లీ యథాప్రకారం నాగార్జున ఫీలింగ్స్, రెహమాన్ మ్యూజిక్కు వగైరా ప్రారంభం అయిపోయాయి.

"సుబ్బూ! సుక్కుకీ నాకూ ఈ నెలాఖర్న పెళ్లిరా!"

ఒక్క ఉదుటున కుర్చీలోంచి లేచి 'కయ్'మని ఈలేశాడు సుబ్బూ.

బిత్తరపోయి చూశాడు భీముడు.

"కంగ్రాట్స్ రా! సుక్కు అంటే మీ మరదలేగా? మరింకేం ఒరేయ్, ఇప్పుడే చెప్తున్నాను

వంటలు మాత్రం కేటరింగ్ కి ఇవ్వొద్దురోయ్. ఎలాగా మీ అత్తారిది చక్కగా వల్లెటూరేగా! ఈ సిటీలో ప్రతి ఫంక్షన్ కీ బిరియానీలూ, పలావులూ తినీతినీ నోరు చెడిపోయింది గానీ, చక్కగా నీ పెళ్లికి బూరెలూ, బొబ్బట్లూ, పులిహోరూ, కందా-బచ్చలికూరా" తన్మయంగా భవిష్యత్తులోకి చూడసాగాడు సుబ్బూ.

భీమారావుకి ఏడుపాచ్చింది. ఒళ్లు మండింది. జాట్టు పీక్కోవాలనిపించింది. కసిగా సుబ్బిగాణ్ణి కరిచెయ్యాలనిపించింది. ఏ ఒక్కటి చెయ్యలేక నిస్సహాయంగా చూశాడు మిత్రుడిని.

సుబ్బారావు కళ్లు ఇంకా అరమోడ్చులుగానే ఉన్నాయి. బహుశా ఊహల్లోనే తన పెళ్లిభోజనం లాగించేస్తూ ఉండి ఉంటాడు.

కసిగా తిట్టుకున్నాడు భీవుడు. "ఒరేయ్ సుబ్బూ! నీకు నేనేం ద్రోహం చేశానా?" జాలిగొలిపేలా అడిగాడు. "నా బాధ చెప్పుకుందామని వస్తే ఇక్కడికి లాక్కుచ్చి నీ పిచ్చి తిండి ప్రతాపాన్ని సెవెంటీ ఎమ్మెమ్ లో చూపించి హడలగొట్టించావు ఇంతసేపూ. పోనీ పెళ్లి తప్పించే ఉపాయం చెప్తావేమోననుకుంటే, పెళ్లి వంటల గురించి నీ ఆలోచన. ఒరేయ్ రేపొద్దున నేను ఛస్తేనైనా ఏడుస్తావా లేకపోతే గారెలూ, నువ్వులుండలూ తల్చుకొని లోటలేస్తావా?"

"అబ్బే! అలా చెయ్యనురా" బిక్కమొహం పెట్టాడు సుబ్బూ.

"అమ్మయ్య! నాకు తెలుసురా నేనంటే నీకెంత ప్రేమో!"

"అది కాదురా భీవుడా! గారెలు ఓ.కే. నువ్వుల ఉండలే నా కసలు నచ్చవు."

ఇంక ఏడవడానికి, అరవడానికి కూడా ఓపికలేక గజగజా ఫిట్నీచ్చినవాడిలా వణికిపోతున్న భీవుడిని చూసి సుబ్బూకి జాలేసింది. ముఖం మీద నీళ్లు జల్లి, ప్రేమగా కళ్లు తుడిచాడు. ఆప్యాయంగా కొగిలించుకోబోయి, భీవుడి చీపురుపుల్ల వర్సన్నాల్ని చూసి జంకి ఆ ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు. "ఇంక ఏడిపించనుగానీ.. చెప్పరా భీవుడా!" అన్నాడు ప్రేమగా.

జాలిజాలిగా ఏడుస్తూ, ముక్కు చీదుతూ, వెక్కిళ్లు పెడుతూ, చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు భీముడు తన పెళ్లి కథని.

భీమారావు మరదలు సుకుమారి. వందేకరాల మాగాణీ, మామిడి తోటలూ, బోలెడు ఆస్తీ ఉన్న సూరయ్య గారి ఏకైకసంతానం తల్లిలేని పిల్ల కదా అని అతిగారాబం చేసి, అడిగినవన్నీ తినిపించి, ఆ పిల్లని ఏనుగు

తిట్టు ఖరీదు రెండురూపాయలు

ఆఫీసు ఎకాంటు రాయడంలో నిష్ణాతుడైన శ్రీ అనుమకొండ సూర్యనారాయణ సుప్రసిద్ధ చిత్ర నిర్మాత, దర్శకుడు అయిన శ్రీ గూడ వల్లి రామబ్రహ్మం వద్ద ప్రాడక్షన్ మేనేజరుగా చాలాకాలం పని చేశారు. శ్రీ రామబ్రహ్మం యెంత విశాలహృదయుడో అంత కోపిష్టి కూడా. ప్రతి చిన్న విషయానికీ ఆగ్రహపడి ఆఫీసులో అందర్నీ కసురుకునేవారు. వారి ఉదార స్వభావం అందరికీ తెలిసిందే కనుక యెవరూ అంతగా పట్టించుకునే వారు కాదు. ఒక చిత్రం పూర్తైతే విడుదల అయ్యాక ఆఫీసులో అందరికీ రిలీజ్ లెటర్లు యిచ్చారు. శ్రీ సూర్యనారాయణకు కూడా యిచ్చి, చిత్రనిర్మాణపు లెక్కలన్నింటినీ అప్పజెప్ప మున్నారు. ఆ లెక్కల జాబితాలో "నన్ను తమరు ఈ చిత్ర నిర్మాణసందర్భంలో 642 సార్లు తిట్టారు" అని చివరన రాశారు శ్రీ సూర్యనారాయణ. ఇది చూసిన శ్రీ గూడవల్లి తిట్టుకు రెండు రూపా యల వంతున లెట్టగట్టి 1284 రూపాయలను అందజేసి తన ఉదారస్వభావాన్ని ప్రదర్శించుకున్నారు.

గున్నలా తయారుచేశాడు తండ్రి.

తండ్రి లేని మేనల్లుడు భీమారావుని చేరదీసి చదివించి, ఉద్యోగం వేయించి సిద్ధంగా ఉంచాడు కూతురి కోసం. కూతురి పెళ్లి చేశాక వల్లెలో ఆస్తులు అమ్మేసి పట్నానికి మకాం మార్చి, కూతురూ, అల్లుడూ, తనూ, చెల్లెలూ ఓ చోటే ఉండాలని ప్లానేశాడు.

ఆ సంక్రాంతికి చెల్లెలినీ, మేనల్లుడినీ ఇంటికి పిల్చి వైభవంగా వండుగ జరిపించి ఖరీదైన బట్టలు పెడుతూ, తన మనసులోని మాటని కూడా బైటపెట్టాడు. అంతేకాదు, పెళ్లి ముహూర్తం కూడా పెట్టించేశానని అగ్నిహోత్రావధాన్లులా చెప్పాడు తాంబూలం మేనల్లుడి చేతిలో పెడుతూ.

అప్పుడు బాంబు పేల్చాడు భీముడు తనకీ పెళ్లి ఇష్టంలేదని.

"ఏం మాయరోగం?" గర్జించాడు సూరయ్య

రాఘవ రసమయస్ఫూర్తి

సుప్రసిద్ధ రంగస్థలనటుడు ఆచార్య బళ్లారి రాఘవ 'ఆర్డు లవర్స్ లిగ్' అనే సంస్థను స్థాపించి దేశమంతా పర్యటించి అనేక నాటకాలను ప్రదర్శించి అశేషప్రజలను రంజింప జేశారు. ఒకసారి 'చంద్రగుప్త'లో చాణక్యడిగా రాఘవ స్టేజ మీదకు వచ్చారు. తెర తీయగానే శ్వశానవాటిక దృశ్యం ప్రారంభం కావాల్సివుంది. ఇంతలో ఒక కుక్క వేదికకు అటు వైపు నుంచి ఇటు వచ్చింది. తెర వెనుక నిలబడ్డ ఇతర నటీనటులు, నాటక నిర్వాహకులు ఇది చూచి చాలా ఆదుర్దాపడ్డారు. ఆచార్య రాఘవ అతి సమర్థతతో కుక్క వంక ఒకసారి నాటోచనగా చూచి "శునకమా! వచ్చితివా, రమ్మ. ఈ శ్వశానవాటిక నాదే కాదు, నీదే కూడాను" అని ఆ ఘట్టాన్ని ఎంతో రక్తి కట్టించారు. కుక్కను కావాలనే పంపారని ప్రేక్షకులనుకున్నారట! రాఘవ సమయస్ఫూర్తికి ఇదొక ఉదాహరణ.

కల్లెరచేసి.

"అది కాదు మామయ్యా! సుక్కుతో కలిసి బైటకెళ్లే మమ్మల్ని చూసిన వాళ్లంతా నంబర్ టెన్ అంటున్నారు."

"అంటే?" సూరయ్యకి అర్థం కాలేదు.

"నేనేమో ఒకటిలా బక్కగా..."

సుక్కు సున్నాలా గుండ్రంగా..."

గుండె గుభేల్మంది సూరయ్యకి. అనుకున్నంతా అయింది. వీడిని వదిలే కూతురికి మరి జన్మలో పెళ్లి కాదు. అది ఖాయం! ఏదో ఒకటిచెయ్యాలి. ఆలోచనలో పడింది సూరయ్య లిటిగెంటు బుర్ర.

పైకి మాత్రం "ఫోరా! ఏదో మేనల్లుడివి మీ అమ్మ ఏడుస్తుంది గదానని జాలిపడి పిల్లనిస్తానన్నాను గానీ, నే తల్చుకుంటే రేపిపాటికి పెళ్లికొడుకులు క్యూ కట్టి నిలబడతారు నా కూతురి కోసం. అసలు మీ గతిలేని సంబంధం నేనే కాన్సిల్ చేస్తున్నా పాండి!" అన్నాడు బింకంగా.

భీముడికి ఆనందంతో మూర్ఛవచ్చినంత వస్తేంది. ఎగిరి గంతేశాడు. "థాంక్యూ మామయ్యా!" అన్నాడు పొంగిపోతూ.

"కుర్రకుంకా, పూర్తిగా విని చావు! మమ్మల్ని నమ్మించి మోసం చేసినందుకు పరిహారంగా సుక్కుకి నచ్చే పెళ్లికొడుకుని నువ్వే వెతికి పెట్టాలి. నీ కోసం ఖర్చు చేసిన సొమ్ముకి అసలు -వడ్డీల కింద నా కూతురికి గజ్జెల వడ్డాణం చేయించి పెట్టాలి" అన్నాడు.

మరుక్షణం సూరయ్య కాళ్ల మీద పడిభోరున ఏడ్చాడు భీమరావు. కొంచెం దయచూడమని ప్రాధేయపడ్డాడు. శిక్షలో రాయితీ ఇమ్మని వేడుకున్నాడు. తన సర్వీసులో వచ్చే జీతం మొత్తం కలిపినా సుక్కు 'నడుం'కి సరిపోయే వడ్డాణం చేయించడం సాధ్యంకాదని మొత్తుకున్నాడు.

జాలిపడి చిన్న పనిష్మెంట్ ఇచ్చి వదిలేశాడు సూరయ్య మేనల్లుడికి. ఆ ప్రకారం సుకుమారిని భీమరావు, అతని తల్లి రెండు నెలలపాటు భరించి పోషించాలి. ఆ రెండు నెలల కాలంలోనూ సుకుమారికి అలక, కోవం ఏడుపు లాంటివేవీ రానివ్వకూడదు.

ఆమె ఏం కోరినా తక్షణం అందిస్తూ జాగ్రత్తగా మెసులుకోవాలి. అలా ఆ రెండు నెలలూ విజయవంతంగా గడిస్తే తన కూతుర్ని తను తీసుకుపోతాడు. భీముడు పెళ్లి గండం గడచి గట్టిక్కుతాడు.

ఆ ప్రోగ్రాం మధ్యలో ఏ కారణం చేత ఫెయిల్ అయినా, సుకుమారిని భీమరావు చచ్చినట్టు పెళ్లి చేసుకోవాలి, తప్పదు! లేదా మరో పెళ్లికొడుకుని వెతికి పెట్టాలి. లేదా గజ్జెల వడ్డాణం చేయించి ఇవ్వాలి అంటూ మూడు

ఛాయిస్లు ఇచ్చాడు.

ప్రస్తుతం నెలరోజులుగా సుకుమారి భీముడి ఇంట్లోనే ఉంది. ఈ నెల్లాళ్లలోనూ భీముడికి వదివేలు అప్పు అయింది. అతని తల్లికి బీపీ ఎక్కువైంది.

భీముడు సుబ్బారావుతో తన గోడు చెప్పుకోవడానికి ముందు రోజు ఏం జరిగిందంటే...

డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ ముందు సైడు పోజులో నిలబడి అందం చూసుకుంటూంది సుక్కు అని పిలవబడే సుకుమారి.

"ఫీ! మరీ ఇంత చిన్న అద్దాలేమిటో! చక్కగా పెద్ద సైజు అద్దంపెట్టించొచ్చు కదా బావా!" ముద్దుముద్దు గా గునిసింది.

"డిఫరెన్స్ అద్దం సైజులో లేదు సుక్కు!" నసిగాడు భీమరావు.

"అయితే నేనే అద్దం పట్టని సైజులో ఉన్నానా?" సుక్కు ముక్కుపుటాలు అదిరాయి. రెప్పలు టవటవలాడాయి. చేతులు కళ్లమీది కెళ్లాయి.

అమ్మో. డేంజర్. ..డేంజర్... సుక్కు అలక.. అమ్మ ఏడుపు... మామయ్యకోవం.... గజ్జెల వడ్డాణం. వణికిపోయాడు భీమరావు అయినా వెంటనే సర్దుకొని "సుక్కు! అన్నట్టు నీ అందం చూస్తూ వచ్చిన పని మరిచిపోయాను. ఈ మైసూరుపాకులు నీకోసం చేసింది అమ్మ. తిని చూడు" ప్రేమగా వళ్లెం అందించాడు. అమ్మయ్య! మూడ్ మారింది అనుకొని సంతోషించే లోపలే బాంబులా పేలింది సుక్కు ప్రశ్న.

"అయితే బావా! నిజం చెప్పు. నేనెలా ఉంటాను?"

"ఓ వంద గ్రాములు అటూ ఇటూగా ఐరావతంలా ఉంటావు. నీకేం తక్కువ సుక్కు?" ఆరాధనగా చెప్పాడు.

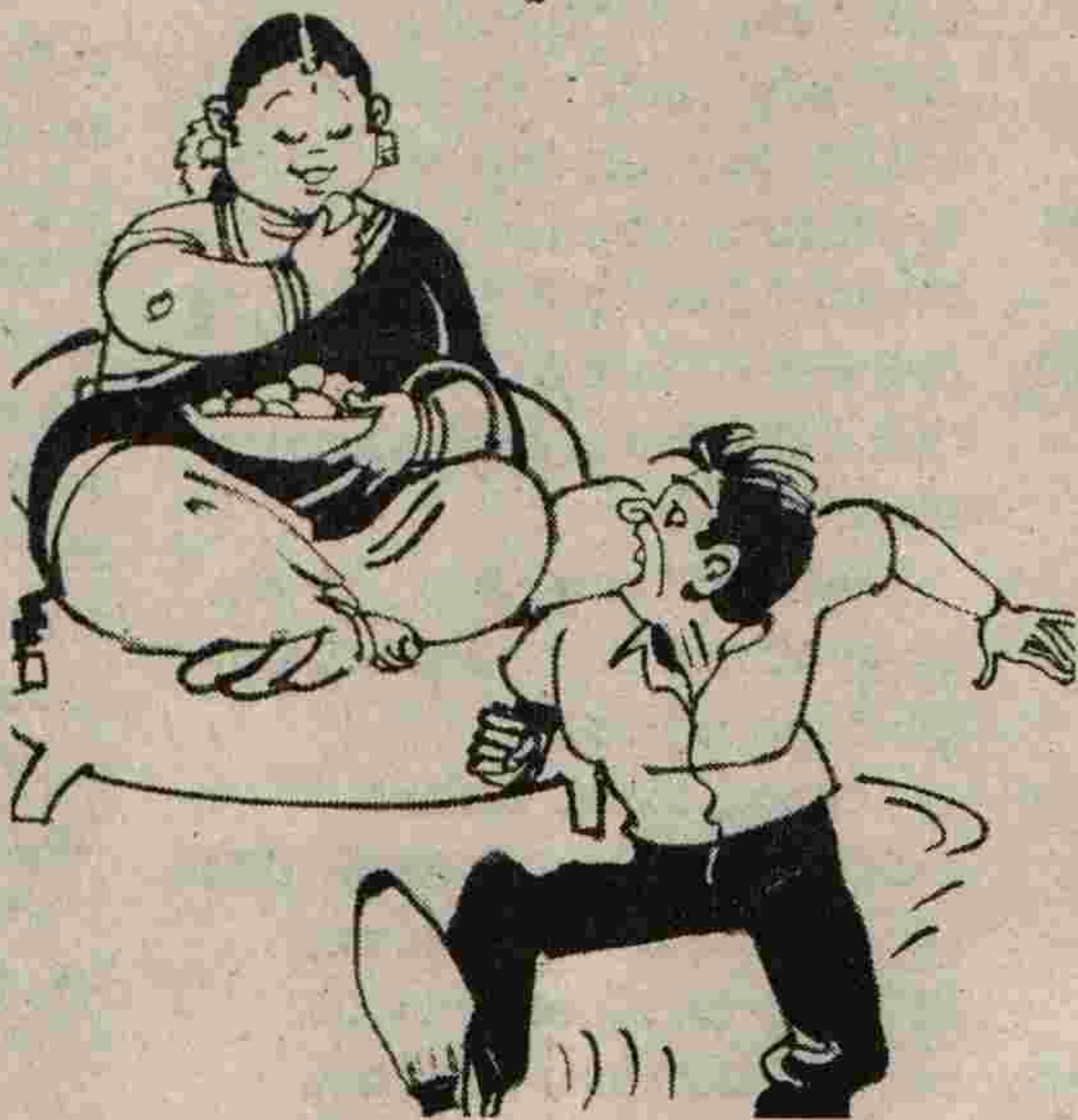
"ఐరావతం అంటే ఎవరు బావా?"

అమాయకంగా అడిగింది సుకుమారి.

"ఓ దేవకన్య. చాలా నాజూకుగా అందంగా పాకం కాజాలా ఉంటుంది. అంటే అచ్చు నీలాగన్నమాట!"

సుకుమారి తెగ మురిసి పోతుంటే గండం గడిచిందని హాయిగా నిట్టూర్చి బయటపడ్డాడు భీముడు.

అయితే ఆ రాత్రే ఓ ఫెరం జరిగిపోయింది. సుక్కు కలలోకి పాకం కాజాలు వచ్చాయి. అప్పటికి నెల రోజులుగా డే అండ్ నైటు సర్వీసు వద్దతిలో పిండివంటలు చేసే చేసే సుక్కుని

నిర్విరామంగా అందించే అందించే విసిగిపోయిన భీముడి తల్లి ఆ అర్ధరాత్రి కూర్చోని పాకంకాజాలు చెయ్యడం తన వల్ల కాదని చేతులెత్తేసింది.

కాకుంటే కాశీనో, రామేశ్వరమో పోతాను గానీ ఈ ఏనుగు పిల్లకోసం గాడిదచాకిరీ చెయ్యడం నా వల్ల కాదని భీష్మించుకుని వీధి గడవలో కూర్చుంది మూటా ముల్లే సర్దుకొని.

అటు తల్లికి, ఇటు సుకుమారికి నచ్చచెప్పలేక కుడితిలో వడ్డ ఎలుకలా, శ్లేష్మంలో వడ్డ ఈగలా, బల్లి నోట్లో పురుగులా గిలగిల్లాడాడు భీముడు.

సంగతి తెలుసుకుని వచ్చిన సూరయ్య అరిచి.. తిట్టి నానాగోలా చేసి నెలూరుకల్లా సుకుమారికి, భీమారావుకి పెళ్లి నిశ్చయించి వెళ్లిపోయాడు చంకలు గుద్దుకుంటూ.

అదీ జరిగిన కథ....
అంతా విన్నాక భయమైన నవ్వేశాడు సుబ్బారావు. "పోరా, నీదో గోల! అంత ఆస్తీ, అంత మంచి బేస్తూ ఉన్న అమ్మాయి ఏరి కోరి వస్తుంటే కళ్లకద్దుకొని పెళ్లాడక నీలుగుతావే? అదే నేనైతేనా, ఎగిరి గంతేసి చేసుకునేవాడిని.

సరే గానీ పెళ్లి భోజనం విషయంలో నా సలహా మాత్రం మరిచిపోకురోయ్! గట్టిగా భీవుడి భుజం మీద చరిచి తన ఆసీసు వైపు వెళ్లిపోయాడు.

విరిగినంత వనైన భుజం మీద నిమురుకుంటూ "ఈ వెధవ సంగతి తెలిసీ వీడికి చెప్పకోవడం నాదే బుద్ధితక్కువ!" తిట్టుకుంటూ తన ఆసీసు గుమ్మం ఎక్కుతున్న భీముడికి లైటు వెలిగింది సడన్ గా...!

ఏమన్నాడు సుబ్బిగాడు? ఆహా సమస్య తీరింది! చొక్కా చించుకొని "యురేకా... యురేకా!" అని అరుస్తూ పరుగెడుతున్న అతన్ని రాబోయే దసరాకి ఆర్కిమెడిసు వేషం రిహార్సలా అనుకొని ఆశ్చర్యంగా చూశారు కొందరు. మరికొందరు ఉత్సాహవంతులు పిచ్చాడనుకొని రాళ్లు తీశారు. ఇంకొందరు పెద్దమనుషులు వడదెబ్బ వెర్రెట్టిగా తగిలి ఉంటుందనుకొని జాలివడ్డారు.

ఆయాసంతో తన ముందు వగరుస్తూ నిలబడ్డ భీముడిని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు సుబ్బారావు.

"ఒరే సుబ్బూ! నా పెళ్లి భోజనంలో

నువ్వేం అడిగావురా. బూరెలూ, పులిహోరా. బొబ్బట్లూ కదూ? వాటితోపాటు పెరుగారెలూ.. చక్కెర పొంగలీ, కజ్జికాయలూ అన్నీ చేయిస్తాను నీ కిష్టమేనా?"

ఆప్యాయంగా అడిగాడు సుబ్బు కళ్లలోకి చూస్తూ. కదిలిపోయి కన్నీరు కార్చాడు సుబ్బారావు. "ఒరే భీవుడా! ఎంత మంచివాడివిరా నువ్వు?" అని మాత్రం అనగలిగాడు ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకొని.

"అయితే ఒక షరతు. నేను పెళ్లి కొడుకుని కాను పెళ్లిపెద్దని మాత్రమే!"
"మరి.. పెళ్లికొడుకు లేకుండా పెళ్లి ఎలా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సుబ్బారావు.

"లేకపోవడం ఏమిట్రా? కొండంత పెళ్లికొడుకువు నువ్వున్నావుగా? చెప్పరా సుబ్బూ. మా సుకుమారిని చేసుకోవడం నీకు ఇష్టమేనా?...?" ఇంకా మాట పూర్తికాకుండానే కెప్పుడున్నాడు భీమారావు.

అప్పటికే ఎలకపిల్లని చంకనేసుకున్న ఏనుగులా భీవుడిని భుజానేసుకొని బయల్దేరాడు సుబ్బారావు. సుకుమారిని చూడడం కోసం!!

నిశ్చింతకు
మించిన
భరోసా

ప్రారంభించాం
సీనియర్ సెటిజన్స్
డిపాజిట్ పథకం

60 సం || లు మరియు పైబడిన వారికోసం

కనీసపు డిపాజిట్ రూ. 10000.-

1 సం నుండి 2సం థోపు	10.5 %
2 సం లు మరియు పైబడి	11.00 %

బి ఆర్ యాపురం కో - ఆపరేటివ్ అర్బన్ బ్యాంక్ లి.,

గోకవరం బస్ స్టాండ్ ఎదురుగా, రాజమండ్రి, 533104. ఫోన్: 475681, 473550

* కర్నాటక వాకింగ్ ట్రాక్టర్ (టెల్లర్)

రవాణా - ట్రక్కు - దుక్కిలో అపార శక్తి గలది. 'కర్నా'తో గైడుకు సుఖసౌఖ్యాలతో పంపు వ్యర్థి చెందును 'కర్నా' పరికరాలు అనేకం

"కర్నా" టెల్లర్లో ఉండే ఉపయోగాలు/ ప్రయోజనాలు మరే ఇతర టెల్లర్స్లోనూ లేనటువంటిది. "కర్నా" టెల్లర్ ఆధునిక న్యసనాయ సాంకేతిక విజ్ఞానముతో ఎన్నో నవీన పరికరాలతో ఎన్నో ప్రయోజనాలు, మరే ఇతర టెల్లర్స్లోనూ సాధ్యం కానటువంటిది. ఆధునిక టెల్లర్ "కర్నా".

ఆధరైజ్డ్ డీలర్స్: శ్రీకాకుళం: అనంతకృష్ణ ఎంటర్ప్రైజెస్, ఫోన్: 08942-21174, కరీంనగర్: శ్రీ మహేశ్వరి ఆగ్రో ఏజన్సీస్, ఫోన్: 87324-76737, నెల్లూరు: శ్రీ వనమ్ డ్రైవర్స్, ఫోన్: 311029, మచిలీపట్నం: శ్రీ సాయి ఎంటర్ప్రైజెస్, ఫోన్: 24671, 20621, ఎకావపట్నం: రత్నం ఎంటర్ప్రైజెస్, రీలామహల్ జంక్షన్, ఫోన్: 560294, 745205, గుంటూరు: సీరి ఎంటర్ప్రైజెస్, ఫోన్: 211444, 223113, హరియా (నల్గొండ జిల్లా): రాజా ఏజన్సీస్, ఫోన్: 78061 మరియు ఒరిస్సా, వెస్ట్ బెంగాల్, గుజరాత్ లో డీలర్స్ కలరు.

భారతదేశంలో ఏరియాల వారిగా డీలర్షిప్ కొరకు పంపించగలరు.

బాల్ & రెస్టారెంటు - ఆక్సా రైతులకు - ఇతర సంస్థలకు 'కాబోటా' జనరేటర్స్, ఇన్వర్టర్లు వాణ్యతగలవి & పంపుపెట్టు ట్రాబిల్ - ధర తక్కువ రత్నం ఎంటర్ప్రైజెస్, రాజమండ్రి. ఫోన్: 429161, 422983 (ఇన్నోవేషన్, కోటివల్లి బస్టాండ్లోకి మార్చబడినది)